

Sokhiev & Chausson

DR
Symfoni
Orkestret

DR Symfoniorkestret

Koncertmester: Soo-Jin Hong

Tugan Sokhiev

Dirigent

Renaud Capuçon

Violin

DR Koncerthuset

Koncertsalen

Torsdag 21. september 2023

kl. 19.30

Fredag 22. september 2023

kl. 19.30

Claude Debussy (1862-1918)

Prélude à l'après-midi d'un Faune (1894)

🕒 ca. 11'

Richard Strauss (1864-1949)

Violinkonzert, d-mol, opus 8 (1882)

I – Allegro

II – Lento, ma non troppo

III – Rondo. Presto

🕒 ca. 30'

Pause (30') ca. kl. 20.20

Ernest Chausson (1855-99)

Symfoni, B-dur, opus 20 (1889-90)

I – Lent – Allegro vivo

II – Très lent

III – Animé

🕒 ca. 33'

Torsdagskoncerten sendes direkte i P2 Koncerten, genudsendes søndag kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

MØD MUSIKKEN

kl. 18.30 i koncertsalen med Ole Kiilerich

Tugan Sokhiev

I aften dirigeres DR Symfoniorkestret for anden gang af den russiske stjernedirigent **Tugan Sokhiev**. Han er født 1977 i Ossetien, den allersydligste del af Rusland, og er uddannet i Skt. Petersborg. I 2005 blev han udnævnt til chefdirigent for Toulouse Nationalorkester, et af Frankrigs bedste symfoniorkestre, og i 2014 blev han desuden musikchef for Ruslands vigtigste ballet- og operahus, Bolsjoj Teatret i Moskva.

Kort efter krigen i Ukraine brød ud, valgte Sokhiev meget drastisk at tage sin afsked fra begge chefposter, både i Rusland og Frankrig, samtidig med at han tog afstand for enhver form for krig. "Vi musikere er ambassadører for fred", udtalte han. Siden har han gæstedirigeret rundt om i verden, bl.a. hos Berliner Filharmonikerne og New York Filharmonikerne. I næste måned skal han dirigere Wiener Filharmonikerne.

FOTO: MARCO BORGREVE

Renaud Capuçon, født 1976, er Frankrigs mest berømte violinist og tilhører toppen af det internationale musikliv. Som solist optræder han med de førende orkestre i verden, og som kammermusiker står han for noget af vor tids bedste spil, når han slår sig sammen med sine musikalske venner som f.eks. pianisten Martha Argerich og sin egen lillebror, cellisten Gautier Capuçon. Han er desuden kunstnerisk leder af Lausanne Kammerorkester og af to musikfestivaler, en i Schweiz og en i Provence, som han selv grundlagde i 2013.

Gennem årene har Renaud Capuçon indspillet mere end 30 albums med hovedvægt på det romantiske repertoire, som passer så fremragende til hans varme klang og virtuose teknik. Han spiller på en Guarneri-violin fra 1737, der har tilhørt en af hans læremestre, den amerikanske violinlegende Isaac Stern.

FOTO: SIMON FOWLER

Renaud Capuçon

DR Symfoniorkestret

FOTO: PER MORTEN ABRAHAMSEN

Lige siden DR blev grundlagt i 1925, har **DR Symfoniorkestret** bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang.

DR Symfoniorkestrets chefdirigent har siden 2016 været italienske Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA. Det er også Luisi, som dirigerer DR Symfoniorkestrets indspilning af Nielsens symfonier og koncerter, der er udkommet på det tyske pladeselskab Deutsche Grammophon. Næste store projekt for orkestret og Fabio Luisi er indspilningen af Alexander Skrjabin's orkesterværker, også med udgivelse på Deutsche Grammophon.

DR Symfoniorkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige,

symfoniske repertoire fra forskellige klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid. DR Symfoniorkestret samarbejder hver sæson med nulevende komponister for at være med til at udvikle og forny orkestermusikken.

Som medieorkester spiller DR Symfoniorkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live i DR Koncerthuset eller på turné. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt.

Ud over det klassiske repertoire har DR Symfoniorkestret i disse år stor succes med at spille soundtracks fra film og computerspil. Over 340 millioner seere har set videoer fra orkestrets soundtrack-koncerter på sociale medier, og DR Koncerthuset har en af Danmarks største YouTube-kanaler med tæt på 800.000 faste følgere.

Debussy, Strauss & Chausson

Claude Debussy: Forspil til en fauns eftermiddag

En faun er halvt menneske, halv gedebuk. Den har hjemme i skoven, holder af at spille på fløjte og at løbe efter smukke nymfer. En varm og sanselig tilværelse, der er helt verdensfjern. For faunen findes kun i den antikke mytologi.

Drømmen om faunen – og faunens drømme – møder man i Debussys **Forspil til en fauns eftermiddag** fra 1894. Musikken er inspireret af Stéphanes Mallarmés digt En fauns eftermiddag fra 1876. Et meget nyskabende digt, frit formet og helt igennem uvirkeligt. For ingen kan vel egentlig sige præcist, hvordan en faun har det om eftermiddagen?

Debussy selv kunne ikke komme det nærmere end disse ord:

”Dette forspil er en meget fri illustration af Mallarmés smukke digt. En række scener, hvor man møder faunens drømme og begær på en varm eftermiddag. Træt af jagten på de skræmte nymfer og najader falder han til sidst i en beruset søvn, hvor han omsider kan fuldende sine drømme om at besidde alnaturen.”

Forspil til en fauns eftermiddag er et skelsættende værk i musikhistorien, der ændrede grundlæggende begreber som harmoni, form og klang – og revolutionen sker allerede i stykkets indledende fløjtesolo. Debussy forlader også kravet om fremdrift i musikken til fordel for et nærmest underbevidst tonesprog.

Det er dog ikke ensbetydende med, at musikken bare sejler afsted. Stykket er pertentligt struktureret for at undslippe alle udtjente vaner og trætte standarder. For Debussys kollega, Maurice Ravel, var Forspil til en fauns eftermiddag kort og godt ”det eneste perfekte stykke musik, der nogensinde er skrevet”.

Richard Strauss: Violinkoncert

Mens læreren underviste i matematik oppe ved tavlen, havde Richard Strauss travlt med noget helt andet ved sin skolepult: en ny violinkoncert. ”Jeg skrev den i et kladdehæfte, da jeg gik i 2. G.”, huskede han tilbage. Richard Strauss var

nemlig ikke nogen almindelig gymnasieelev. Han havde komponeret musik, siden han var seks år og studeret musikteori, siden han var 11. Som ung skrev han en hel del værker for soloinstrumenter og orkester, og af dem er hans **Violinkonzert** det største.

Violinkonzerten er skrevet for et orkester af standardformat uden de mange udvidelser, Strauss senere blev kendt for, og hele værket har en ret konservativ ramme. Dens forbilleder er f.eks. Max Bruchs berømte Violinkonzert nr. 1 (1866) og Mendelssohns Violinkonzert i e-mol (1845). Men indenfor den valgte ramme puster den unge komponist indholdet godt op og er ikke bange for at udfordre solisten meget.

Det er utroligt, at en bare 17-årig komponist så flydende ikke bare behersker forarbejdet og instrumentationen, men også har så stort overskud, at han kan skrue op og ned for udfordringerne efter lyst. At koncerten ikke har den sædvanlige, store solokadence for violinisten, skyldes planen for værkets balance, og ikke at det ikke må være krævende. Tværtimod – allerede i de første takter må violinisten spænde fra det dybeste til det højeste leje og spille dobbeltgreb med bravour. Værket slutter med en overlegen, lynhurtig sats i dansende, italiensk tarantella-rytme.

Violinkonzerten blev godt modtaget af publikum, men der var så meget musik i omløb på den tid, at værket ikke bed sig fast i samtidens repertoire. Der skulle gå næsten 100 år, før Strauss' Violinkonzert nåede ud til et stort publikum, da den første pladeindspilning blev lavet i 1975. Det er stadig et værk, der spilles ret sjældent, selv om den liflige musik er ren ørenfryd og beriger vores billede af både violinrepertoiret og af Richard Strauss som en af de allerstørste orkesterkomponister fra den romantiske periode.

Ernest Chausson: Symfoni

I den franske musik har man historisk set haft en del forbehold over for symfonier. Det er blevet anset for at være en 'tysk' genre, som ikke rigtig passer til franske musiktraditioner. Først i slutningen af 1800-tallet, symfoniens guldalder, ændrede holdningen sig, og blandt de mest originale franske symfonier fra den tid er Ernest Chaussons **Symfoni i B-dur**, hans eneste symfoni.

Chausson skrev symfonien i 1889-90 efter at have studeret hos komponisten César Franck, og det er i Francks fodspor, han går. Begge skrev de kun én symfoni (der minder en del om hinanden), og begge var de begejstrede for den store

tyske komponist Richard Wagner og hans farverige, mættede harmonier. Chausson bruger et stort orkester, der er udvidet med flere blæsere og inkluderer hele to harper – altid et tegn på, at man kan forvente klanglig luksus! – og han anvender mulighederne suverænt med stor klangskønhed og mange raffinementer.

Den indholdsrige 1. sats begynder dystert og spændt, som efter en forudgående tragisk begivenhed, vi kun kan gætte os til. Efter indledningen går satsen over i et hurtigt tempo og bliver domineret af et bredt, optimistisk tema, der folder sig smukt ud. Satsens forskellige temaer snurrer rundt mellem hinanden, og det hele forløber som en hurtigt strømmende tankeflugt.

Den betagende 2. sats er en klagesang, der skjuler sin tragik bag en enorm velklang. Chausson bygger op til satsens klimaks på flere niveauer, ikke kun ved at skrue op for volumen og klangfylden, men også ved først at lade det indledende tema folde sig helt ud til sidst. Begejstringen for Wagners musik er meget tydelig i denne sats; det gælder både de gådefulde harmonier og en særlig skæbnsvangerhed, der har religiøse dimensioner.

3. sats er symfoniens længste, og her gør Chausson ligesom sin lærer César Franck og lader symfoniens tidligere temaer vende tilbage som signaler om den udvikling, vi har gennemlevet. Satsens rastløse pulseren rummer stor spænding efter forløsning. Efter at symfoniens brikker bid for bid falder på plads, kulminerer satsen overrullende i en hymne, spillet af messingblæserne alene. En erkendelse af at have overvundet mørke kræfter – og en beåndet pointe for hele symfonien, der nu kan ende i lys dur efter at være begyndt i mol.

Ernest Chausson komponerede musik i mange genrer, men ikke i ret store mængder. Desværre blev hans kæmpe talent afbrudt på højdepunktet, da han døde i 1899 som blot 44-årig i en banal cykelulykke. Det er ikke til at sige, hvordan denne store, originale kunstner – og fransk musik som sådan – kunne have udviklet sig, hvis han havde fået lov til at leve ind i det 20. århundrede og dets mange forandringer.

Jens Cornelius

Torsdagskoncerten på P2 & i DR Lyd

FOTO: PER MORTEN ABRAHAMSEN

Ved hver eneste Torsdagskoncert med DR Symfoniorkestret gemmer der sig en P2-vært blandt publikum i Koncertsalen. Han eller hun taler dæmpet i mikrofonen fra sin plads på 1. balkon, men stemmen når ud til over 100.000 lyttere, der følger koncerten ved højttalerne.

FOTO: AGNETE SCHLICHTKRULL

FOTO: AGNETE SCHLICHTKRULL

Samtidig står en reporter klar i kulissen for at fange kunstnerne lige før eller efter de indtager scenen, så lytterne mærker den særlige koncertstemning og kommer helt tæt på de medvirkende.

Hør Torsdagskoncerten direkte i P2 Koncerten eller når det passer dig i DR Lyd

Du kan også finde koncerter med DR Symfoniorkestret på DRTV

DR Symfoniorkestret

Violin 1

Soo-Jin Hong
Christina Astrand
Bartosz Skibinski
Jan Leif Rohard
Kern Westerberg
Johannes Søe Hansen
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Per Friman
Sarah Jillian McClelland
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Runi Bæk
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Anja Zelianodjevo
Peter Andreas Nielsen
Johan Amandus Lind

Violin 2

Teresa La Cour
Bodil Kuhlmann
Julie Meile
Line Marie Most
Marianne Bindel
Morten Kjær Dulong
Anne Marie Kjærulff
Andrea Rebekka Alsted
Stanislav Igorevich Zakrjevski
Benedikte Pontoppidan Thyssen
Vladimir Yosifov
Austin Lee Hansen
Erik-Theodor Danciu
Borbála Brezovszky

Bratsch

Michael Andreas Grolid
Dmitri Golovanov
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh

Astrid Christensen
Katrine Reinhold Bundgaard
Katarzyna Bugala
Alexander Butz
Magda Stevensson
Einar Kyvik Bauge
Vinçen Arneodo
Mikkel Schreiber Thomsen
Malin William-Olsson

Cello

Soo-Kyung Hong
Richard Krug
Birgitte Øland
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Chul-Geun Park
Cansin Kara
Hyazintha Andrej
Karin Dalsgaard

Bas

Ludwig Schwark
Einars Everss
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Mads Lundahl Kristensen
Nicholas Franco
Karla Wulff
Piotr Dubajko

Fløjte

Anna Nykvist
Mikael Beier
Russell Satoshi Itani

Obo

Kristine Vestergaard
Ulrich Trier Ortmann
Sven Buller

Klarinet

Pedro Franco Lopez
Klaus Tönshoff
Søren Elbo

Fagot

Audun Halvorsen
Dorte Bennike
Archie Auger

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Aurora Sæterhaug Bye
Dominika Piwkowska
Oskar Lejonclou
Henning Hansen

Trompet

Michael Frank Møller
László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen

Basun

Lars Ragnar Karlin
Marek Adam Stolarczyk
Brian Bindner

Tuba

Thomas Andre Røisland

Harpe

Zachary James Hatcher
Berit Spælling

Slagtøj

Gert Skød Sørensen

Pauker/slagtøj

Nicola Carrara

Med forbehold for ændringer. Se opdateret musikerliste i foyeren på koncertdagen

DR Symfoniorkestret — nomineret til Orchestra of the Year 2023 i Gramophone

Læs mere på www.gramophone.co.uk/awards

DR
Symfoni
Orkestret

A photograph of two young men with light-colored hair, wearing black suits, sitting on a wooden chair. They are looking towards the camera with serious expressions. The background is a plain, dark grey.

2. & 3. NOVEMBER

Matvienko & Romeo og Julie

Oplev de hollandske klaverbrødre Lucas og Arthur Jussen som solister i Poulencs dobbeltkoncert, hvor cabaret og gøgl blander sig med de klassiske toner. I anden del af koncerten dirigerer Dmitry Matvienko, vinderen af Malko Konkurrencen 2021, Prokofjevs elskede balletmusik om Romeo og Julie.

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

DR
Symfoni
Orkestret

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMAAAL
FONDATION CARIS

CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT

AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND

AUGUSTINUS FONDEN

BECKETT-FONDEN

WILHELM HANSEN FONDEN

LÉONIE SONNINGS MUSIKFOND

VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2 — Kim Bohr

Chef for DR Symfoniorkestret udvikling og drift — Jakob Holtze

Repertoirechef — Tatjana Kandel

Produktionstilrettelægger — Karen Skriver Zarganis

Produktionsledere — Anne Dueholm Jacobsen, Jakob Helmer Mørck

Lydproducer — Thore Brinkmann

Musiktekniker — Ossian Ryner

Redaktør — Helle Kristensen

Design — DR Design

Foto — Christian Rahbek Olsen

Tryk — Bording Danmark A/S